

**OBMOČNO TEKMOVANJE V ZNANJU SLOVENŠČINE
ZA CANKARJEVO PRIZNANJE 2019/2020**

Jaz, ti, mi vsi

Le pogumno, le za mano ...

(Anja Štefan)

1. in 2. letnik – gimnazijski programi

1. in 2. letnik – srednji strokovni programi

Ciril Kosmač: Tantadruj

NAVODILA ZA PISANJE RAZLAGALNEGA SPISA

Čas pisanja: 90 minut

I.

Zmrzla zemlja jim je zvenela pod okovanimi čevlji in mrzli mesec jim je svetil z neba, zakaj zimsko nebo je bilo jasno in jutro še daleč. Od daleč so korakali tudi ljudje: kmetje in bajtarji, trgovci in obrtniki, kramarji in krošnjarji, prekupčevalci in mešetarji, hlapci in dekle, fantje in dekleta, potepuhi in skromni tatiči, izgubljene duše, berači, norčki od rojstva, ki so jim takrat rekli otroci božji, in taki, ki se jim je zmešalo kasneje, pa niso bili tako nevarni, da bi jih morali držati za zapahi. Posamez in v gručah so hiteli po vseh štirih dolinah, ki so se odpirale pred njimi. Šli so na Most, in šli so na semenj, zato so hodili molče, da so lažje računali in premišljevali o svojih potrebah in sanjali o svojih željah.

Na Most je hitel tudi naš vaški norček Tantadruj. Kako mu je bilo pravzaprav ime, so že vsi pozabili. Rekli so mu Tantadruj, ker je vsak stavek začel s to čudno besedo, ki pa ni bila prav nič čudna.

(Ciril Kosmač: Tantadruj, 1970, str. 247.)

Zgodbe o Tantadruju je zdaj konec. Uvod je nemara brez potrebe, popolnoma brez potrebe pa bi bil epilog. Prav dobro vem, da je zdaj vsaka beseda sploh odveč, a vendar mi razburkana duša ne da, da ne bi povedal še nečesa.

Najprej to, da ta zgodba ni več tako svetla, kakor jo je bila povedala moja mati. A kriv sem seveda sam. Takrat sem bil še otrok, poslušal sem jo za veselje in kratek čas, zato je samo včasih zadišala po pelinu, zdaj pa, ko je po štiridesetih letih spet oživela, se je pokazalo, da se je v meni popolnoma zgrenila.

Druga stvar je še hujša. Od tistega trenutka, ko sem v svojem prividu videl, kako so štirje norci prišli iz gostilne in kar obstali, ker so zagledali prazni trg, okostnjaški vrtiljak in nizki krvavi mesec, ki je kot edini, pozabljeni, a že obtolčeni lampijon visel nad izumrlim sejmiščem, me je začel preganjati še pošastnejši privid. Otepal sem se ga in otepal, stresal z glavo in si zakrival oči, da ne bi še bolj zagrenil ali nemara celo raztrgal privida moje zgodbe. Ko pa je bilo moje zgodbe konec, se mu nisem več upiral. Prepustil sem se mu. In kaj sem videl?

(Ciril Kosmač: Tantadruj, 1970, str. 300.)

Navodila za pisanje – območno tekmovanje 2019/2020

1. in 2. letnik – gimnazijski programi

1. in 2. letnik – srednji strokovni programi

*»Na-a nebu je-e sonce,
na zemljici mraz.
Na-a-biram ja-az zvonce
in vsi so za vas ...«*

Predstavite novelo Tantadruj, naslovno osebo in njeno iskanje sreče. S primeri razložite odnos župnika in Hotejca ter ostalih ljudi do »božjih otrok«. Kako razumete Tantadrujevo pesem? Pojasnite tudi vlogo narave in vzdušja v povezavi s slogom in pripovedno perspektivo. Ob besedi drugačnost ovrednotite aktualnost novele v sodobnem času.

Želimo vam ustvarjalno pisanje.